

75 let Nakby, zločinů, kolonialismu a izraelské beztrestnosti pokračuje

 infokurýr.cz/n/2023/05/16/75-let-nakby-zlocinu-kolonialismu-a-izraelske-beztrestnosti-pokracuje

kurýr

16. května 2023

15. května 1948 z 1 200 000 Palestinců žijících na jejich území bylo 750 000 násilně vyhnáno ze svých domovů nebo v hrůze uprchlo.

10. prosince 1947 vyhlásila Organizace spojených národů Všeobecnou deklaraci lidských práv. Je ironií, že tytéž mocnosti, hrdé na svou deklaraci před několika dny, 29. listopadu, se rozhodly rozdělit historickou Palestinu, aniž by konzultovaly práva jejího obyvatelstva nebo je braly v úvahu.

Ty, které byly tehdy koloniálními mocnostmi, jsou tytéž, které dnes nadále řídí osud milionů lidí na světě. V praxi nezměnily svou koloniální mentalitu (navzdory mnoha mezinárodním smlouvám a deklaracím), mentalitu, která vedla k 1947 rozhodnout o rozdělení historické Palestiny a poskytnout více než polovinu půdy, 56 %, třetině židovské populace.

Koloniální mocnosti si byly vědomy sionistických záměrů přivlastnit si celou palestinskou půdu, protože byly základem jejich ideologie, biblicko-vizionářského projektu, země pouze pro vyvolený lid, Velký Izrael. Jen pár příkladů: Theodor Herzl, zakladatel a ideolog sionistického hnutí, vyjádřil ve svých denících v roce 1895 myšlenku „přemístění arabské populace“.[1]

Nahman Syrkin, ideolog zakladatel socialistického sionismu, napsal v roce 1889 v brožuře *Židovská otázka a socialistický židovský stát* : „Hustě osídlená Palestina, kde dnes Židé tvoří 10 % populace, musí být pro Židy evakuována.“[2]

Vyhnat Palestince

Od vyhlášení rozdělení byl realizován sionistický plán dříve načrtnutý na vyhnání arabského, muslimského a křesťanského obyvatelstva; prostřednictvím teroru páchaného ozbrojenými skupinami. Irgun a Stern Gang prováděly teroristické akce proti palestinskému obyvatelstvu léta; dokonce i proti zástupcům britského mandátu a Společnosti národů. (Útok na hotel King David v Jeruzalémě v roce 1946, 92 mrtvých).

Tento plán vyhnání původního obyvatelstva Palestiny nabral ve dnech následujících po vyhlášení (židovského) státu Izrael 14. května 1948 charakter etnických čistek, deliria teroru a krve.

Foto: UNRWA

15. květen 1948 znamenal pro Palestinu katastrofu, Nakba. Z celkového počtu tehdejších 1 200 000 lidí bylo 750 000 násilně vyhnáno ze svých domovů nebo v hrůze uprchlo a stali se uprchlíky. Bylo zničeno 418 palestinských vesnic a měst, které sionistické gangy vymazaly z mapy.

Bylo završeno 75 let bezpráví, během nichž neexistoval žádný skutečný záměr nápravy, i když na papíře bylo uznáno právo na vrácení anebo náhradu za přivlastněné majetky, viz rezoluce Organizace spojených národů 194.

75 let pohrdání populací odsouzenou k věčnému životu v uprchlických táborech, v diaspoře nebo v systému **apartheidu** ve vlastní zemi.

75 let, k nimž se k trestnému činu přidaly urážky: okupace, která každým dnem narůstá, **apartheid**, bombové útoky, vraždy palestinského obyvatelstva téměř denně, ničení domovů, zdi... před nepolapitelným pohledem nebo nestoudně cynický postoji vlád a mezinárodních institucí vytrvale volajících po „omezování oběma stranami“.

75 let kolonialismu. 75 let Nakby a Všeobecné deklarace lidských práv, která je stále méně a méně lidskými právy.

Odkazy:

1. Nur Masalha, *Vyhoštění Palestinců*, Bósforo libros-Editorial Canaán, Madrid, 2008
2. Ilan Pappé, *Etnické čistky Palestiny*, Kritika, Barcelona, 2008

SANDRA BARRILARO

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST